

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozbornske volitve.

Volilni shod v Metliki.

Vsled vabila meščanov prišel je dne 8. t. m. kandidat g. notar Ivan Plantan iz Ljubljane, da se predstavi in razloži svoj program. Volilni shod bil je z vabili vsem volilcem brez razločka naznanjen, in vršil se je popoldne ob 5. uri v čitalnični dvorani.

Zbralo se je toliko meščanov, da je bila prostorna dvorana premajhna, in da so volilci tudi prvo sobo napolnili.

Točno ob 5. uri prične se zborovanje in najprej bil je predsedništvu soglasno izvoljen velespoštovani g. župan Jutraž.

Isti pozdravi v tako velikem številu zbrane someščane-volilce in jim predstavi kandidata kot pravega in pristnega Dolenjca, ki je kri naše krvi, in naše gore list, ne pa ptujec, čegar rodbino on že nad 40 let prav dobro pozna.

Kandidat Plantan poprosi besede, in pozdravljen s prisrčnimi „živio“-klici prične svoj govor, v katerem razvije svoj program in ožigosa postopanje nasprotne stranke med burnim pritjevanjem zbranih volilcev.

Akoravno je ta govor celo uro trajal, poslušali so volilci ves čas kandidata z največjo pazljivostjo in mu mnogokrat izrazili polno priznanje in odobravanje.

Ko je kandidat svoj govor končal, zazorili so krepki živio-klici naših meščanov, in navdušenje je bilo splošno. Volilci pokazali so na sijajen način, da se popolnoma s političnim in gospodarskim programom kandidata strinjajo in mu tudi nepogojno zaupajo.

Gosp. župan vpraša, če hoče kdo kaj vprašati ali ugovarjati, ali kako željo do kandidata izreči. Oglasi se kaplan Novak, ki je bil v družbi mlajšega kaplana Hrovata in treh nevolilcev iz Radovice v spremstvu s štiri metliškimi klerikalci na zbor prišel.

Komaj je začel govoriti, nastal je grozovit vihar, kajti izrazil je v početku svojega besedičenja, da so ga besede kandidata, da je pošten pristaž narodno-napredne stranke, spekle, in da si ne more misliti, da bi bil član napredne stranke pošten Slovenec.

Volilci so mu odgovarjali na to, škan dal, brezdomovinec ne sme dalje govoriti, ven z njim itd., in dolgo je trajalo, da je mogel predsednik do besede priti in prositi volilce, naj govornika mirno poslušajo. Le neradi so ga ubogali.

Potem se je jezil nad šolskim zakonom, katerega je napačno tolmačil, češ, da drugoverci krščanske otroke poučujejo itd., kar je zopet viharne ngovore od strani učiteljev in volilcev provzročilo.

Dalje je čital iz „Neue Freie Presse“ jeden star dopis, da so napredni Slovenci se z Nemci v deželni zboru zvezali, da liberalci ne dopuščajo podražavljenja notarijata, da zajca višje cenijo kakor kmeta, in takih neslanosti več. Za vsakim stavkom bil je tak vrišč, da je bilo pričakovati, da bo kaplan pred vrata postavljen. Le energiji g. župana se ima kaplan Novak zahvaliti, da je le ta razburjene volilce pomiril in ga rešil jednake sramote, kakor jo je doživel župnik Schweiger na Krškem.

Za Novakom oglašil se je kaplanček Hrovat, in je s svojim tankim glaskom začel pripovedovati, da bo dejno konsumna družva še znanprej proti liberalnim trgovcem delala, ker ti veliki kapital podpirajo (?) Priznal je toraj nehote sovražni namen „konzulov“ proti trgovcem!

Potem je še jedno zapel kakor petelin na gnoju; če imamo mi konsume, imate liberalci pa nesramno hišo v Ljubljani!

Na te besede nastal je tak smeh, da je mladi možicelj ves preplašen gledal po dvorani in slišati je moral marsikatero zbadljivo in pikro besedo, češ, da je svet grozno pokvarjen, če že tako mlad kaplanček, ki se je komaj iz lemenata zlegel, ve, da imajo tako hišo, in nekdo ga je vprašal, tako ste mladi, pa ste bili že v tej hiši? Revež med tem hrupnim smehom ni mogel do besede priti, samo s prsti je še na usta kazal, kakor da bi mu sape manjkalo.

Na to se ga usmili liberalni trgovci Skušek in mu pravi: Štimo boste zgubili in se čisto fentali! Ponuja mu kozarec vina za okrepčanje, toda kaplanček Hrovat ni hotel te ponudbe sprejeti, in skušal je zopet govoriti. Ustnice so se mu res odpirale, ali glasu pa ni bilo čuti, in volilci so mu klicali, da ga ne slišijo, da naj glasno govori, kakor je kandidat govoril, ali naj pa jenja. Sedaj se je pa odločil, da sprejme iz rok liberalca Skušeka kozarec vina, vzel ga je, in med „živio“-klici in krohoto volilcev spil ga do zadnje kapljice!

Jeden izmed volilcev rekel je na ves glas, tako vršimo mi liberalci krščansko ljubezen, dočim vi klerikalci sovraštvo oznanjate in trgovce preganjate. Burno pritjevanje.

Ko zopet mir nastane, vzame kaplanček svoj list, na katerem je imel zapisano, kar je hotel povedati, v roke in začne brati, da so tovarne le na škodo delavcu, ker dobiček ima le podjetnik ali lastnik tovarne. Kot eksempl navede iz listka, da je trboveljska premogokopna družba imela pred leti toliko tisoč goldinarjev dobička, katerega pa niso delavci dobili. Mladenič se je bil zmotil in je mislil, da je rudokop tovarna, kjer se izdelava premog, radi tega je navedel ta izglede radi tovarnarjev, ki dobiček zase pridržijo, delavcem pa le mezdo plačujejo. Dr. Slanc mu na to reče, da naj ne čita, temuč prosto govori, kakor mi liberalci to delamo.

Ker je kaplanček uvidel, da ga vse zasmehuje, da situvaciji nikakor ni kos, in da se čedalje bolj blamira, odjenjal je in se zgubil med svojo telesno gardo v ozadje.

Govoril je potem stvarno in temeljito g. Trček, načelnik obrtniške zadruge, in priporočal kandidatu nekatere za kmetijstvo in obrtništvo važne točke.

Dalje govoril je dr. Slanc o važnosti kmetijstva in o rešitvi kmeta, ki redi tudi meščana.

Kandidat Plantan odgovarjal je potem kaplanoma in med burnim pritjevanjem naglašal, da sta ona dva le vsled višjega naročila danes prišla zgago delat na ta shod, in pobijal je njune trditve ter početje klerikalne stranke zlasti glede nesrečnih konsumov. Končno je še vse navzoče za pričo pozval, da nista kaplana ne besede zoper program kandidata in zoper njegovo kandidaturo ugovarjala in le stvari razpravljala, ki se ne tičejo kandidature prav nič.

Volilci so viharno pritjevali kandidatu in ga z „živio“-klici pozdravljali.

Ko je še g. nadučitelj priporočal kandidata, da bi poskrbel, da bi se smodnik za streljanje zoper točo v vinogradih ceneje dobival, in ko je pobijal trditve kaplana radi šolskega zakona, dal je g. župan Jutraž kandidatu notarja Plantana na glasovanje.

Sedaj se je pokazalo, kako mislijo meščani metliški o kandidatu narodno-napredne stranke in o klerikalnem kandidatu.

Kakor en mož glasovali so vsi navzoči za notarja Plantana in niti kaplana samainnjunagarda Vukšinič, Kambič itd. niso roke zoper kandidatur Plantana dvignili se upali! — Frenetični živio-klici zadoneli so po širni dvorani, in v prvi sobi, ko se je ta vihar, iz srca prihajajoča manifestacija poglela, poprime predsednik besedo in reče: Someščanje, volilci! Imeli smo sedaj dobrega poslanca, ali kakor ste danes čuli, dobimo v osebi današnjega kandidata zopet dobrega poslanca, kateremu smemo popolnoma zaupati, ki ima srce za slovenski narod, ki bo neustrašeno zastopal koristi svojega naroda in kot naš rojak, kot Dolenjec tudi koristi Belokrajine.

Mi vsi smo tako razsodni ljudje, da vemo, da najboljši poslanec ne more nam zvezd z neba sklatiti in radi tega mi tudi ne zahtevamo, da mora kandidat vse do seči, kar ima na svojem programu. Zanašamo se pa s polnim zaupanjem, da bo on za nas storil kar mogoče, in to nam zadošča.

Pozivljam Vas, da obljubite, da daste dne 3. januarja vsi, kakor danes, svoje glasove g. notarju Plantanu, kateremu že danes kot bodočemu poslancu prav srčno kličem: Bog Vas živi in daj Vam srečo kot našemu poslancu!

Zbrani volilci vstali so kakor en mož in zaklicali navdušeno: Naš kandidat je notar Plantan, njega bomo volili, Bog ga živi! Na to so vsi volilci kandidata osebno pozdravljali in mu napivali.

Ko se je ta krasna manifestacija volilcev nekoliko poglela, je kandidat Plantan vstal in se na tem sijajnem dokazu polnega zaupanja prav srčno zahvalil in rekel, da nobenih pozitivnih uspehov ne obljubi, temveč le toliko, da bo vse svoje sile zastavil na korist slovenske domovine in pa svojega volilnega okraja, ki ga hoče z vso unemo in pošteno kot mož zastopati.

Povedal je še, da je brez strahu prišel v lepo Belokrajino, akoravno mu je „Slovenec“ nekako fjaško obečal, in da je povabil vse, tudi klerikalne volilce, da zboruje, ker se nikogar ne boji, v odprti dvorani in ne pri zaklenjenih durih, kakor general klerikalcev, dr. Šusteršič, kompanjon sv. Duha!

In današnji zbor dokazal je sijajno, da je Metlika napredna, in da taka ostane tudi za naprej.

Volilci ostali so potem še več ur zbrani v dvorani v živahnem razgovoru.

Bilo je potem več lepih patriotičnih napitnic in govorov, in vladala je občna radost. Kandidat notar Plantan se je pa lahko prepričal, da živi v Belokrajni nabraženo, zavedno in narodno meščanstvo, ki se neče nikdar pokoriti ukazom klerikalcev, in ki zna dobro ceniti vrednost krščanske gospodarske organizacije.

V Metliki odzvonilo je klerikalizmu in „konzulu“, za kojega so začeli v svoji zaslepljenosti graditi novo hišo, pa glasno mrtvaški zvonec poje, in dne 3. januarja bode pa še bolj glasno zapel!

Iz krškega okraja, 17. dec.

Pretečeni teden priredili smo shode na Pristavi, pri Sv. Križu, na Šutni, v Ga-

dovi peči, na Bregah, v Mrtvicah, v Veliki dolini, na Čatežu na Pijavškem, v Rovišah in na Raki. Globočnik ni mogel biti povsodi zraven, ker se je mudil v Belokrajini — a povsodi se je njegova kandidatura navdušeno sprejela. Najbolj imeniten je bil shod na Raki. V nedeljo po krščanskem nauku izvalil je kaplan može v šolo. Tam je začel Pfeifer nekaj razlagati o svojih velikih zaslugah za kmete; kar se zasliši glas: Živio Globočnik! Tukaj nimate Vi nikakega opravka! Šola je naša! In Pfeifer je mogel nehati govoriti in sobo zapustiti. Šel je tolažbe iskat v župnišče. V tem trenutku se pripeljejo Globočnikovi prijatelji s shoda v Rovišah. Vsi volilci zapuste šolo in pridejo v Varšekovo ostilno, kjer smo v najlepšem redu svoj shod imeli. Bilo je nad 200 volilcev. Vsi smo se zavezali, da bomo na dan volitve neomajano stali za našega kandidata.

* * *

Iz Krške vasi, 15. decembra.

Dne 12. t. m. se je k tukajšnjemu poštenu odpravniku popoldne pripeljal boter Fajfar. Oj to Vam je bilo veselje, kajti pripeljal je vedro vina in morebiti tudi še kaj drugega, kakor n. pr. nekaj parov ponošenih čevljev. Le pridno agitirajte, gosp. poštni odpravnik, morebiti Vam bode boter Fajfar za hvalo potem še poštnega konjička in pokriti voz kupil; kajti potrebujete oboje.

Ali se Vam, kot tako iskrenemu klerikalcu (?), ubogo kluse ne smili, ki po treh nogah komaj lazi in mora dan za dnevom težki voz vleči? Kar se voza tiče, bilo bi posebno ukazano, da se za pošto rabi pokrit voz, kakoršnega imajo druge pošte, — potem nam ne bo treba iz usmiljenja z ubogim postiljenom pakete po blatu za njim pobirati, ali pa od dežja premočene sprejemati. Se li spominjate Vi — sedaj tako navdušeni klerikalci — letošnjega poletja, ko se je za novo cerkev nabiralo, koliko ste li Vi bogaboječji in verni kristjan dali v ta namen? Ako se ne motim, ste jih prav po kristjansko (?) pogнали, češ, „vala“ fajmošter naj si dela cerkev sam, jaz je ne potrebujem. Poprej ste bili tak liberalci, da bi bili župnike in kaplane najraje snedli, od kod pa zdaj to debelo prijateljstvo z njimi?

Spoznali smo Vas sedaj dovolj — da vemo, kam pes tace moli. V neki gostilni v Crkljah ste se celo bahali, da, ako bi Vi hoteli kandidirati, bi gotovo imeli desetkrat več glasov, kakor naš Globočnik. Pač škoda, da niste, — kajti tak bistroumnega, priljubljenega ter v naših stvareh izvedenega poslanca, bi bilo treba z lučjo po dnevu iskati. Toraj le pridni bodite, mogoče da ravno Vi botra Fajfarja rešite.

Po noči Vam pa svetujemo, da ostanete doma, ter da pestovate svojih 7 otročkov, da se Vam kaj tacega ne pripet, kakor zadnjič v neki gostilni.

* * *

Iz Kandije, 17. decembra.

V Šmihelu župnikuje že več let Peterlin. Bil je doslej miren duhovnik, katerega smo vsi spoštovali. V teh volitvah je znorel. Njegov kaplan Hartman ga je okužil. Pretečeno nedeljo je župnik upil razleco, da hočejo liberalci vse cerkve podreti, naj vse voli Šusteršiča, ki bo vse cerkve branil. Ženske so jokaje prišle v Novo mesto in so jih tam komaj potolažili. Zato so bili volilci iz te in iz drugih far tako razdivjani. Župnik Porenta v Sto-

pičah je sklical volilce skupaj in jih nagovoril tako: „Sem k meni stopite, ki ste od Boga, in mi dajte liste, tisti, ki ste hudičevi, stopite stran.“ Ljubi Bog, kaj praviš ti na to? Kaj so ti oni ubogi Podgorci, ki redkokdaj v letu kak kos mesa zavžijejo, storili, da jih s takimi duhovniki kaznuješ! Taki volilci niso res pristopni nobeni pametni argumentaciji. Torej verski boj! Le naprej z njim; le dajmo se; boste že odnehali morali z njim, ko tudi ta verska strašila svojo moč izgube. Vse se na svetu obrabi, tudi pekel in njegov vladar; že govore pametnejši kmeti: hudiča ni, nekatere vrste človek je hudič.

* * *

Ponikva ob južni železnici.

Glasi mariborskih kanonikov, „Slovenski Gospodar“ trobi v svet, da so ponikovski volilni možje vsi razun jednega vneti za Žičkarja. To so pobožne želje, ker se je tihotapski agitaciji ponikovskih farovških gospodov posrečilo, da so bili izvoljeni trije volilni možje, ki bodo glasovali za Žičkarja, toda trije so odločno za Hribarja in bodo tudi ostali. Farovška gospoda se res trudita, da bi jih pridobila za Žičkarja, pa bode zastoj, ker taki možje kakor so veleposelniki Jakob Zdolšek-Suc, J. Mlakar, župan in Jakob Zdolšek-Zagradnik, ne bodo se pokoravali župniku in bodo volili Dragotina Hribarja. Kaj pa hočemo z Žičkarjem, ki je bil že naš poslanec in je jasno dokazal, da je nesposoben za poslanca. Govore in interpelacije so mu morali zastavljati drugi, ker jih sam ni znal. Župnik in njegova dva verna pristaša pripovedu jeta ljudem, da se Hribarja ne sme voliti, ker je Kranjec. Kaj pa bodo sedaj na Kranjskem rekli, ko kandiduje tamkaj Štanjerc Šuman. Pri kandidatu se gre le za to, če je sposoben za poslanca ali ne, in če je narodnjak. O Žičkarju vemo, da je nesposoben, in da ni ničesar storil nam kmetom v korist, zatorej ga ne maramo več. Zavedni kmetje ga ne bodo volili več, volili ga bodo le duhovniki in njihovi nerazumni zapeljanci in zaslepljenci.

* * *

Wratschko pride v Šmarje.

Slovenski kmetje, na noge! Prihodnjo nedeljo pride nemškutarski kandidat Wratschko v Šmarje, da priredi volilni shod. Neizbrisljiva sramota bi bila, da bi nemškutar v šmarskem okraju prirejal volilne shode. Mi kmetje smo sicer za to, da se postavi kandidatom kmet, nikdar pa ne sme biti kandidat nemškutar. Proč z njim. V nedeljo pridite in pripeljite se iz vseh občin šmarskega okraja in govorili bomo z nemškutarjem, da si bode zapomnil. Ker so se Ponikovljani izrekli proti Projevi kandidaturi, je hitel Wratschko v kalnem ribariti. Ali kandidat giftne krote se bode prepričal, da se je motil. Torej možje volilci prihitite v nedeljo v Šmarje in pripeljite seboj svoje pristaše. V nedeljo se bomo zmenili, kdo bode naš kandidat v kmetijskih občinah ali Slovenec ali nemškutar. Slovenec mora biti! To zahteva čast slovenskega kmeta in njegov ponos — kmetje šmarskega okraja bi želeli, da bi se nam tudi kandidat Dragotin Hribar predstavil. Najlepša prilika bi bila za to v nedeljo, ko bomo kmetje iz celega okraja zbrani v Šmarju.

V Ljubljani, 18. decembra.

Državni zbor.

„Narodni Listy“ poročajo, da se snide državni zbor v drugi polovici meseca januarja na kratko zasedanje, ker se bodo takoj nato sešli deželni zbori in delegacije. Ali bode mogel državni zbor poslovati, je odvisno le od bodoče taktike Mladočehov, ki so na shodih zaupnih mož sklenili, da začno takoj ostro opozicijo. Se li izpremeni ta opozicija v obstrukcijo, to je odvisno od položaja, katerega najdejo ob sestanku drž. zbora.

Angleško-ruska tajna pogodba.

Buri so izgubili poslednjo nado, da bi posredovala zanje vsaj Rusija. Anglija je namreč sklenila z Rusijo tajno pogodbo, v kateri sta se mejsebojno zavezali, da si ne bode delali težav v Južni Afriki in na Kitajskem. Ruska vlada se je zavezala, da ostane v transvaalskem vprašanju docela nevtralna, ter da ne bo Angležev v ničemer ovirala. Anglija pa je dala zagotovilo, da se ne bo upirala, ako Rusija svoje ozemlje v Aziji razširi na škodo Kitajske. Krüger

nima zategadelj iz Petrograda ničesar pričakovati, četudi bi bil morda pri carju sprejet.

Dogodki na Kitajskem.

List „Times“ poroča, da so se začeli boksarji v bližini Pekina in Tientsina zopet gibat. Sumi se, da neke inozemske tvrdke zalagajo boksarje z orožjem. Iz Pekina poročajo: Angleška kolona polkovnika Tulloha je zavzela 18 milj od Pekina ležečo vas. Boksarji so imeli velike izgube. Iz Paotingfua poročajo francoski vojaki, da maršira okoli 10.000 Kitajcev proti cesarskemu mestu. Ker je bila 15 milj zahodno od Pekina francoska garnizija od predčet onih Kitajcev napadena, se je francosko poveljništvo obrnilo na Lihungčanga s prošnjo, naj nadaljno prodiranje kitajskih čet zabrani, ker se vrše že mirovna pogajanja. „Frankfurter Ztg.“ je dobila iz nemškega glavnega taborišča 5. nemškega vhodnega azijskega polka brzojavko: Tientsin je pogorel. Lihungčang in princ Čing sta dobila nova pooblastila, da smeta neodvisno sklepati mir.

Vojna v Južni Afriki.

Dewet je torej zopet ušel svojim preganjalcem! S 3000 možmi je prišel v okolič Tabanchu, napadel Lapberg, Varringhaus in Store ter trikrat zapored naskočil angleške linije. Tretji naskok je vodil Dewet sam in prodril s svojimi četami angleške pozicije. Poveljnik Haasbrock je hotel udreti preko prelaza Springhaust pri Tabanchu, a bil pri tem baje poražen ter je izgubil 40 mrtvih. Pri Vryheidu so izgubili Buri 10. t. m. baje okoli 100 mrtvih in ranjenih, Angleži pa le 6 mrtvih in ranjenih, in 30 ujetih. 13. t. m. so bili Buri pri Scheepersneeku, dasi jih je bilo 600 mož, premagani ter so imeli baje občutne izgube. V neki soteski okraja Lastrona so ujeli Buri 120 angleških konjenikov. Izmed ujetih Clementsovih vojakov so Buri 315 mož, med temi 5 častnikov, zopet izpustili. Ti izpuščeni Angleži so dospeli že v Rustenburg. — Pogajanja z nemško vlado radi naselitve Burov v nemški Južno-zahodni Afriki so baje ugodno izvršena. Burom se je dovolilo, da se naselijo v deželah Damara in Namagua. Tudi nekaj Kaplandcev se izseli tja že 5. januarja.

Dopisi.

Iz Javornika in Koroške Bele, 15. decembra. Mora se razkrinkati laž nam neznanega dopisnika iz blejskega, ki v „Slovenca“ št. 284“ zatrjuje: „Tudi sicer je g. Pogačnik veliko delal za svoje volilce. O tem vedo povedati Bohinjci, katerim je glede planin marsikako polajšavo izposloval, vedo povedati posestniki na Javorniku, katere je z uspehom branil proti tovarniški gospodi!“ Povejte nam g. dopisnik, kdaj se je g. Pogačnik udeležil kake komisije, pri kateri bi nas bil zastopal? Pripeljal se je enkrat z g. Pavlinom, toda dobička od tega pohoda ni drugi imel kakor gostilničar pri pijači. Kje pa je bil takrat gosp. Pogačnik, ko je cela truma posestnikov 3 dni ob vodi gori in doli s strahom pričakujoč konca spremljala komisijo? Je li morebiti g. Pogačnik prisostoval pri pisanju zapisnika te komisije ter stavil in varoval za posestnike ugodne predloge? Zakaj je g. Pogačnik prišel po končani komisiji od strani in po ovinkih ogledovat bistro vodo Javornik? Se je li morebiti bal, da bi ga ne videl kak tovarniški gospod? Zakaj ni g. Pogačnik prevzel posle in pota, katere je opravljal v tej zadevi Jozef Vidic posestnik na Koroški Beli? Je bil mari ta kmet bolj sposoben za to zahtevo, kakor g. Pogačnik? Kaj ne, saj je doati, če se kak mali svet privoščiti ali pa popelje k c. kr. okrajnemu glavarstvu, da se ondi poprosi za kako staro pogodbo? Zakaj ni rekel, kadar je ta vrli posestnik prišel k njemu, brez skrbi ostanite doma in ne trosite denarja za pota, ki meni pripadajo kot vašemu poslancu? Kaj pa, g. dopisnik, g. Čopa iz Most niste nič videli pri komisiji? Ga li niste videli vedno med prvimi? On je bil tisti Pogačnik, ki je vsestransko deloval za nas, za kar mu bomo vedno hvaležni ter morebiti še kdaj pokazali to hvaležnost. On je, ki je dosegel to, kar g. Pogačniku pripisujete. Kadar bode še kaj od nas poročali, pridite se, g. dopisnik osebno prepričat, da se ne bode zopet blamirali. Zaiti ne morete, ker upam, da Vam je pot do Vintgarja

znana. Skozi Vintgar do Javornika so znamenja planinskega društva. Tu se pa oglasite malo pri Urši, katera vam bode gotovo dovolila, da vas ata popelje skozi Javornik še na Kor. Belo. Na Beli se pa ravnajte po lepakih Josipa Kopača in prišli bode prav gotovo do g. župnika, če ga ne bode že prej na poti srečali, kajti v župnišču v družbi čevljarja Novaka pri pol litru vina je predolgočasno. Zapustil je namreč svoje mirno bivališče ter se podal na pot od hiše do hiše. Vzrok tega obiskovanja ni še dognan, ker nekateri pravijo, da jemlje slovo, ker ga v občinski odbor več ne marajo, nekateri pa trdijo, da agitira, hudomušni pa pravijo, da morebiti sprašuje, kake skrivnosti je njegova kuharica, ki jo je nevtogoma spodil, o njem raznesla. Veliko je gotovo moral zvedeti, ker je bil skoraj po vseh hišah. Veliko ljudi pa veliko ve. Toraj je pogum g. dopisnik in požurite se prej ko mogoče do našega g. župnika, saj je vsestransko poučen od g. Tomaža — da, še celo od samega g. Sinkovca. Ako pa morebiti radi agitacije ne morete priti, se pa še pismo oglasite, kajti pri nas je vedno kdo pripravljen odgovorjati, če bode še take zasluge g. Pogačniku pripisovali. Vedite pa da ste s svojo lažjo kandidaturo g. Pirca tako potrdili, da ga bodo pri nas kmetje z večjim veseljem volili kakor prej ker spoznali so, kdo govori resnico.

Eden izmed od „Slovenca“ pozvanih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. decembra.

— Osebnosti. Finančni koncipist v Ljubljani, gosp. dr. Rudolf Sajovic, je imenovan finančnim komisarjem. Poštna asistenta gg. Jos. Tomazin in Alojzij Wernig v Ljubljani sta imenovana za poštne oficiale.

— Deželni zbor kranjski ima jutri, ob 11. uri dopoldne sejo. Dnevni red: 1. Otvorjenje deželnega zbora. 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. 3. Volitev dveh rediteljev. 4. Volitev dveh verifikatorjev. 5. Volitev finančnega odseka 12 členov. 6. Vladna predloga. — Zakon o uvedbi doklade k državni žganjariji. 7. Priloga 7. Poročilo deželnega odbora glede začasnega poobiranja deželnih priklad leta 1901.

— V mestni župni cerkvi trnovski je v nedeljo g. kaplanček prav predzno in zajedno neumno rogovilil zoper naš list, slavil dr. Žilindro in se zaletaval v Jelenca ter priporočal Trnovčanom, naj se naroče na „Slovenca“ in na „Domoljuba“. Na to nedostojno pridigo rečemo zavedni Trnovčani in Krakovčani samo to: kaplan naj si vzame za vzgled gospoda župnika, moža pravičnosti in resnega značaja. Njega naj posnema, sicer pa naj pomisli: 1. Da je leca veljala denar ter je torej ni treba neusmiljeno obdelavati in 2. Da je težko verjeti v mučeništvo za sv. vero tistemu ki rad globoko pogleda v oči 17-letni devi.

— Netopir v Logatcu. V nedeljo je prišel Žitnik Netopir v spremstvu dr. Schweitzerja strašit v Logatec, a naletel je tako slabo, da bo ta izlet vse žive dni pomnil. V Dolenjem Logatcu so ga izžvižgali, v Gorenjem Logatcu so mu priredili mačjo godbo, na kolodvoru pa sta klerikalna junaka bila nagnana z gnanimi jajci.

— Gosp. Viljem Pfeifer nam piše, da je sicer res s cesijo prevzel na posestvo Janeza Pirca vlož. št. 260 davčne občine Ravno vknjiženo posojilo obrestovano s 3% na mesec ali 36% na leto, da pa mu Pirc obresti po 36% ni moral plačevati. Kdor verjame, pride v nebesa.

— Podraškega župnika Kollerja pretepli so v nedeljo zvečer neznani zlikovci na dvorišču klerikalne gostilne, kjer je že nekoliko večerov zbiral klerikalne smeti v boju zoper Božiča. Splošno se sodi, da je bil ta namestnik božji tepen za to, ker je pisal v notranjske farovže in v „Slovenca“ najnesramnejše laži o g. Božiču, da bi z njimi duhovniki nevedne volilce begali, in pa zato ker je v nedeljo Podražane tako surovo na leci napadal, ker so po ogromni večini za Jelenca glasovali, dasi se je on noč in dan trudil, da bi jih zoper Božiča in Jelenca pridobil, da so ljudje demonstrativno iz cerkve odšli. V Podragi je danes mnogo smeha in zadovoljnih obrazov; mi pa tega odobravati ne moremo, naj si je

vzrok že ta ali oni; vsekako je pa to zanimiv pojav za našo duhovščino; da je v mirni, tihi in krotki vipavski dolini tekot teh volitev že drugi slučaj, da skušajo vipavski kmetje svojim dušnim pastirjem že s pestmi dopovedati, da nočejo postati klerikalni hlapci. Morda je pa na nje uplival tudi nauk krščanskega župnika Hladnika, o katerem moramo ob priliki povedati, kako zna svoji lepi Ančki zobe zdraviti, in ki je rekel, da so pravi katoliški možje tisti, ki so g. Božiča pred Košano dejansko napadli in da so prav storili. Župnik Koller pasel je do lani tam na Babinem polji ob hrvaški meji pohlevne ovčice, kjer se je prav intimo bratil z znanim konsumarjem Petrom v Starem trgu. V zadnjem času prišlo je v vipavske farovže več mladih petelinov, mej njimi tudi Koller, kateremu se je vidno odkazala naloga preobrniti napredno-narodno Podrago, ter vzlasti odvrgniti ljudstvo od župana in dež. poslanca Božiča. Že ob sedanjih volitvah bahal se je Koller, da nima Božič niti v domači vazi nobene veljave, da dobi jedva par glasov. Prav to je pa bilo povod, da se je dvignila dne 12. t. m. ogromna večina vaščanov brez vsake agitacije na volišče, isto bodo storili dne 18. t. m. in v kratkih dneh tudi pri obč. volitvah. Kakor ga je čitalnični odbor sramotno iz čitalnice izbacnil, tako mu bodo tudi Podražani pri raznih volitvah pokazali, da ne potrebujejo v posvetnih zadevah njegovga varuštva. Babinopoljce je ob slovesu on prav surovo razžalil, Podražani ga bodo pa že prej obrzdali in ohladili, četudi ima zelo vročo kri. O tem naj bo pa že naprej prepričan, da se je hudo zmotil misleč, da si bo s preganjanjem narodnonapredne stranke v Podragi pri škofu milost in boljšo faro prislužil. Za tako pastirsko delovanje je naše polje nerodovitnejše od kraških skal.

— Nasilstvo še v smrtni uri. Z Goč pri Vipavi se nam piše 17. decembra: Eksmisijonarju so pač dobre krone liberalcev, a za duše istih se ne zmeni! Neki ud bralnega društva „Triglav“ leži na smrtni postelji. Sinoči poklicali so eksmisijonarja k bolniku, da bi ga spravil z Bogom, predno zapusti to solzno dolino. Pop je sicer z dvema cerkvenikoma prišel k bolniku, a prvo vprašanje, ki ga je stavil nesrečnežu, je bilo: „Ali se odpoveš „Triglavu“, sicer te ne izpovem!“ „Ne — odgovori bolnik, — ker ne vem zakaj?“ Kakor blazen je zbežal pop od njegove postelje ter kričal: „Pogubljena je tvoja duša, — tebi ni več pomoči!“ Takoj potem hiteli so po kaplana v Vipavo, kateri je moral na povelje dekanovo, pozno v noči na Goče. A tudi ta ni absolviral bolnika, dasiravno mu je dekan ukazal, da ga mora, ne glede na stranko, ako se le hoče izpovedati. — Radi tega je naše ljudstvo jako razburjeno in zahteva, da se popa Ferjančiča prej ko mogoče spravi od tod, sicer bode primorano storiti druge korake. Še nima dovolj ta človek dveh hudodelstev na svoji vesti.

— Izsilovanje. Piše se nam: Od več strani se sliši, da prazna klerikalna posojilnica v Radečah pod vodstvom slavnostnega Rižnarja hoče svoje dolžnike z grožnjami prisiliti, da bi klerikalno volili. Ker nam je znano, kako je usiljivi Rižnar vplival lansko leto na volilce, se temu ne čudimo, da merodajna gosposka ne stopi Rižnarju že enkrat na rep. Kdor tedaj radeški posojilnici kaj dolguje, mora svoje prepričanje Rižnarju prodati. Ali naj bo Rižnarjeva posojilnica tudi nedovoljeno klerikalno sredstvo? Upamo, da se Rižnarju vendar enkrat košato perje obrije.

— Iz Kandije pri Novem mestu se nam piše: Živio, Pepe Štembur! Prosim Te, sporoči mi, kaj Ti kaj piše Tvoj, vse časti vredni sorodnik Nace Netopir pl. Častnobesedodržec. Ali Te on tako lepo vzgaja? No, zameriti Vama ni, ker sta si krvna sorodnika in star pogovor pravi: Kar mačka rodi, to miši lovi. Tvoj Podgorci pa pravi: Gliha vkup štriha, torej tudi ni čuda, ako se veseliš zmage dra. Žilindre, in sicer tako, da kar od veselja svoje goste mesto na stol pa na posteljo posaditi hočeš, — saj skrivnostno sladko ginjen takrat vendar nisi bil, ker si se moral vendar tega vzdržati, kakor vladni volilni komisar. Obljubil si 800 glasov, držal si vendar enkrat besedo in res na volišče zbobnal 796 duševnih rev. Čast, komur čast, Tebi pa zaslužno plačilo tudi ne odide, in

kmalu bodeš voljen deželni poslanec, ko Vilko umrje, pa še državnim. No, ljuba duša, do takrat se bodeva pa še kaj pogovorila — samo da bodo te volitve končane. Jaz mislim, ko bo več časa, bodeva marsikatero pikantno „pogruhtala“. Zdravo toraj, Pepček, dotlej in piši kaj.

— Iz Krške vasi na Dolenjskem smo dobili sledeče pismo: Usojam si Vašemu blagorodju vljudo naznaniti, s kakimi sredstvi kaplan naše cerkijanske fare za svojo stranko agitira. Z dnevom volitve za V. kurijo, katera se je izvrševala v šoli, bil sem tudi jaz tam, in sicer v volilni komisiji. V veži zapazil sem kaplana, kateri je prežal na volilce, ter jim siloma glasovnice iz rok trgal, — jih popisoval ali pa one, katere so bile že popisane ter njemu ne ugajale, — prečrtal, ter nam na ta način preko 50 glasov vzel. Gospoda Globočnika imenuje „brezvernega cepca“ in se grozi, da bode že tudi za one, kateri se mu do sedaj še niso podali virčke najdel, da jih upokori. Kako se, ubogi kmet, po naših krajih trudi, Vam je znano, pomoči do sedaj ni imel pričakovati od nikoder, in ako se še zdaj, ko je prišel čas, da se njegova usoda izboljša, to nepravilno postopanje našim duhovnikom ne zabrani, — potem smo izgubljeni, — ter onim zmaga gotova! Odgovorili smo možu, naj se tako zberejo, kakor možje v Mirni peči in drugod, družega sredstva ni proti takemu nasilstvu.

— Iz Trebnjega se nam piše: Pri nas dela duhovščina na najnesramnejši način proti našemu domačinu Zupančiču. Oznanilo se je izpraševanje za velikonočno spoved, in moške so se istega udeležili, če prav so z glavo majali, kaj bo, češ, drugikrat je bilo izpraševanje šele po novem letu. Dekan Nagode je pri tem izpraševanju vzel „Slovenca“ v roke, ga prebral in potem črnil dr. Tavčarja na tak način, da so nekateri mislili, da je ta gospod drugi Martin Luter. O kandidaturi Zupančičevi je pa izrečno govoril, da ni sposoben, a da je Zupančič le orodje dr. Tavčarja. Dekanovemu natolcevanju se je postavil po robu mož stare korenine, naš občespoštovani bivši župan Anton Strajnar iz Dolenjih Ponikev, koji je zavračal trditve Nagode, in odločno rekel, možje, volite Zupančiča-kmeta, ne pa Povšeta. Povšeta je dekan hvalil nad vse, le na vprašanje, kaj je storil za nas, ni mogel ničesar odgovoriti. Istotako je vsaki dan njegovega izpraševanja za velikonočno spoved agitiral in delal za Povšeta.

— V spovednici. „Soča“ poroča: Gori v gorah se je bila napotila žena nam znane posestnika k spovedi. Gospod Jakob je bil kaj hitro pri kraju, obsenčil jo je z milostjo Božjo in oblagril z odvezo — tako hitro je šlo — namesto pouka in srčne tolažbe pa je nastopila v spovednici agitacija za volitve volilnih mož! Može te žene je bil trd naprednjak, ki se ni hotel upogniti vednemu nadlegovanju gospoda Jakoba, da bi volil na njegovo stranko. Hã, zdaj pa je prišla žena v past, kakor za nalašč za gospoda Jakoba! Pozabil je na svetost kraja in zakramenta ter začel agitovati in prigovarjati ženi, naj vpliva na moža, da bo volil, kakor on hoče. Nunc je priduševal ženo že naprej, naj vpliva na svojega moža, kar je ta obljubila. Ali nuncu ni vedela dati družega odgovora nego ta: „Prosila in prosila sem, ali nič ne pomaga.“ In kaj je zahteval na to brumni gospod Jakob? „Ako bo hotel, že veste, kaj čem reči, tisto malo reči“, pa ne pustite, ako ne poreče, da bo volil z mano! Saj ste razumela, kaj čem reči! To morate obljubiti in tako storiti! Saj veste, kaj čem reči!“ Ti, uboga spovednica! Tako daleč tje notri v zakrito zakonsko življenje je morala seči! In kaka pokora je bila naložena zakonski ženi! Čudno je bilo pri sri ubogi ženi, ki je prišla v spovednico po srčni mir, odšla pa razočarana, s polnimi ušesi o volitvi volilnih mož, da mož mora voliti z nuncem, česar ona sicer nič ni razumela, pokora pa se glasi, da ga mora pregovoriti, in če ga ne pregovori, pa ona ne sme — — — — — Vsa reč je prišla v javnost, ker ljudje niso več tako nespametni, da bi se ozirali celo na take zahteve gospoda Jakoba, marveč se zgražajo nad tako agitacijo v spovednici. — Zdaj pa vprašamo: Katera stranka na svetu razpolaga s tako strašnimi sredstvi? Torej niti pri spovedi naše žene niso varne pred klerikalno hujskarijo? — Tudi nam pride na misel ona znamenita nemška bro-

šura o zlorabi spovednice, ki je bila v Ljubljani zaplenjena! — Rojaki! To nam daje mnogo misliti!

— Za Prešernov spomenik daroval je tukajšnji rodoljub, ki neče biti imenovan, 50 kron. Vivat sequens!

— Slovenska umetniška razstava v Zagrebu, ki se odpravi slovesno v soboto, bo štela okoli 130 slik in kipov. V sobotnih sobanah pa bode ta specialni razstavi češkega slikarja Muche in hrvatskega slikarja Črnčiča.

— Uredništvo „Glasbene Zore“ nas obvešča, da se je izdaja prihodnje številke zakasnila zategadelj, ker se mora glasbena priloga tiskati na Danaju. Naročniki naj torej potrpe!

— Ljudska knjižnica in ljudska čitalnica v Ljubljani. Govori se, da je magistratni policijski svetnik Franc Podgoršek že pred meseci izročil mestnemu magistratu poročilo in predlog, da se ustanovi v Ljubljani po angleškem in američanskem vzorcu ljudska knjižnica in ljudska čitalnica. Občinski svet se je neki že v klubovi seji posvetoval o tej zadevi, in je predlog toli ugaljal, da se je sklenilo res tako ljudsko knjižnico ustanoviti, če se dobi za to primeren in ne predrag lokal. Tak lokal se menda dosedaj ni dobil, ker občinski svet se v javni seji še ni pečal s tem vprašanjem. Škoda bi bilo, da bi stvar zaspala in merodajni faktorji naj zastavijo vse svoje moči, da se ljudska knjižnica čim prej otvori. Občinski svet bi naj že letos postavil v proračun gotovo svoto za ustanovitev take knjižnice, da se stvar spet ne zavleče za jedno leto.

— Šišenske čitalnice XXIII. redni občni zbor bo na praznik sv. Štefana ob polu treh popoldne. Ako bo dne 26. t. m. prepičla udeležba, završi se zborovanje v nedeljo potem, 30. t. m., ob vsakem številu navzočih.

— Lov na Raskovcu. Vrhniško lovsko društvo je priredilo v nedeljo 16. t. m. lov na srne v Raskovcu. Vreme je bilo krasno. Ubitih je bilo 25 kozlov, 14 srn in 1 zajec.

— Nagloma je umrla danes opoldne na južnem kolodvoru Marija Pleiweis iz Skoperč, ki se je pripeljala v Ljubljano, da bi šla v bolnico. Pri izhodu kolodvora se je zgrudila na tla in je bila mrtva.

— Preosnova Tivolskega parka. Kakor se nam poroča, se bode Tivolski park prihodnje spomlad znatno preosnoval. Pri vходу iz Latermanovega drevoreda se bode odstranilo na desni strani brinje, ki nikakor ni več parku na okras, ker je že prestaro in suho. Istotako odstranile se bodo leskove in bezgove skupine, ki zapirajo razgled na vodomet, ter nadomestile z lepimi solitarnimi rastlinami. Brezdvomno se bode lep Tivolski park na ta način bistveno olepšal.

— Tepen tat. Včeraj dopoldne je nekdo ukradel Antonu Berletu, posestniku v Boštanjki vasi z voza pred neko gostilno v sv. Florijana ulicah zavitek blaga, vrednega 20 kron. Berle je blago takoj pogrešil, in je šel s svojim sosedom za tatom, katerega je tudi dohitel, mu odvzel blago in ga začel pretepavati. To je videl posestnik A. Z. in se je hudoval nad počenjanjem Berleta. Berle in njegov spremljevalec sta na to tata spustila in sta začela zmerjati Z., katerega je popadla jeze in je jednega tako sunil, da je padel in se na glavi pobil. Tat jo je mej tem popihal.

— Obledo je pokradel neznan tat Češnovarjevemu hlapcu v Kolodvorskih ulicah. Odnese mu je zimsko suknjo in hlače.

— Mačka je klal včeraj na ljubljanskem polju Jože Kos s Posavja. Dejal je, da ga bode imel za večerjo.

— Suknjo je ukradel neznan tat včeraj dopoldne iz Kramarjevega hleva na Dolenjski cesti posestniku Alojziju Lazniku z Malega vrha.

— Kosila niso imeli včeraj pri E. F. na sv. Petra nasipu, ker je služkinja sosodne stranke iz maščevanja prinesla smetišnico smeti v kuhinjo in jih zasipala v lonce, v katerih se je kuhalo kosilo.

* Krvav boj na cesti. V Iglavi na Češkem je poročnik Libisek 81. pešpolka na cesti razžalil avskultanta dr. Wittrofskega. Avskultant je zabrusil poročniku psovko nazaj, na kar je poročnik začel s sabljo mahati po nasprotniku, ki se je nekaj časa branil s palico. Občinstvo je hotelo posredovati, a nasprotnika sta se

borila dalje. Končno je ranjeni Wittrofski potegnil nož in častnika nevarno ranil v prsa in obraz. Oba pretepača sta v bolnišnici.

* Smrtonosen dvoboj. Med ruskim grofom Jožefom Zahreuskim in ruskim poslaniškim atašejem, princem Orlovim se je vršil v sredo v Solnogradu dvoboj na pištole. Zahreuski je ustrelil nalašč dvakrat v tla, Orlov pa ga je ustrelil v trebuh, da je kmalu nato umrl. Zahreuski je bil šele 39 let star. Orlov je tudi že v Parizu ustrelil nekega svojega nasprotnika.

* Potopljeni zakladi perzijskega šaha. Ruski parnik „Vjera“ se je v Kaspijskem morju potopil, ko je vozil darove, katere je dobil šah na svojem potovanju po Evropi in različne dragocenosti, katere si je nakupil po glavnih evropskih mestih, zlasti pa na pariški razstavi. Več tisoč rubljev je škode. Parnik se je potopil radi strašnega viharja ter se pogreznil 500 sežnjev globoko, da bržčas ne bo možno rešiti ničesar.

* Grozna nasreča na ladiji. Iz Hongkongu poročajo 13. t. m.: Blizu Hokona na zahodni reki je padel s parnika neki popotnik. Drugi popotniki so stekli vsi na eno stran gledat za utoplencem, zato pa je parnik izgubil ravnotežje, se nagnil in obrnil. Izmej 400 potnikov jih je utonilo nad 200.

Književnost.

— Novi domovinski zakon s postavnimi določili, temeljem katerih morejo zadobiti tu in inozemci domovinstvo v avstrijskih občinah. Spisal Rudolf Starovasnik. Pod tem naslovom je izšla v založništvu Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani 26 strani obsegajoča knjižica, ki je prav poljudno pisana z nekaterimi obrzci. Pisatelj je znal zbrati iz obsežnega zakona vse najvažnejše določbe. Cena 60 vin., po pošti 3 vin. več. Knjižica je tiskana jako lično na lepem papirju in jo zlasti županstvom na deželi toplo priporočamo.

Državnozbornske volitve.

Krško 18. decembra. Brez Čateža in z Veliko Dolino Globočnik 1024 in Pfeifer 743 glasov. Brez Škocjana Zupančič 834 in Povše 692 glasov.

Izid današnjih volitev se izve šele zvečer po 9. uri. Doslej dobili glasom došlih nam brzojavk:

Občine:	Lenarčič	Vencajz
Borovnica	38	70
Turjak	2	77
Zagorje	69	11
Litja	34	70
Konj	22	6
Hotič	14	17
Šmartno	23	120
Št. Lambert	69	25
Velike Lašče	14	32

Občine:	Božič	Žitnik
Dolenji Logatec	61	29
Hotederšica	41	21
Gorenji Logatec	79	13
Rakek	54	44
Il. Bistrica	38	—
Planina	15	86
Zagorje na Notr.	90	3
Postojna	82	50
Senožec	158	12
Hrenovice	134	114
Cerknica	207	222
Knežak	102	40
Št. Vid nad Vipavo	109	93
Vrabc	64	35
Planina pri Vip.	63	8
Košana	103	53
Vipava	121	175
Šmihel	35	135
Prem	66	66
Dole	52	27
Črni vrh	46	94
Rovte	49	84
Podkraj	16	45
Staritrg	129	232
Žilce	6	88
Št. Peter	26	206
Bloke	18	96

Občine:	Zupančič	Povše
Tržišče	44	11
Radeče	87	92
Boštanj	116	20
Mokronog	157	23
Trebnje	69	153

Občine:	Globočnik	Pfeifer
Kostanjevica	124	29
Št. Jernej	99	175
Raka	154	76
Jesenice ob Savi	22	106

Občine:	Pirc	Pogačnik
Lesce	67	17
Begunje	33	33
Bled	47	46
Železniki	13	28
Domžale	40	44
Koroška Bela	33	29
Homec	12	109
Kranjska gora	27	74
Vir	15	13

Telefonska in brzojavna poročila.

Rakek 18. decembra. Klerikalna trdnjava Rakek je padla. Božič je dobil 54, klerikalci 44 glasov. Ta poraz klerikalcev je velevažen, ker ž njim slavimo liberalci prvo veličastno zmago, s katero smo si priborili stalno gospodstvo tukaj. Bog živi napredne in stanovitne može! Bog živi vztrajne borilce za narodno stvar. — Narodnjaki.

Razdrto 18. decembra. Vsled hudih agitacij kaplana, s pomočjo izključenega učitelja Kustja in Rafajznove posojilnice odbornikov imamo mi 134 glasov proti 114. Živel jekleni resnicoljubni podnaroški narodnjaki.

Sp. Logatec 18. decembra. Jajca so izdala!

Travnik 18. decembra. Loški potok, konzum razobesil zastavo, Travnik tudi. Prva slavi zmago petjota, naša vihra popolnoma brez žlindre in petjota. Travncanje.

Domžale 18. decembra. Vsled pritiska farovške stranke smo sicer propadli, a častno (44:40). Vsejedno pijemo na čast našemu kandidatu z gromovitimi živio. — Pri županu zbrani narodnjaki.

Kranjska gora 18. decembra. Volitev se je mesto ob osmi uri začela ob deveti uri in je torej neveljavna.

Dunaj 18. decembra. Körber je bil včeraj zopet pri cesarju celo uro v avdijenci. To je bila tekom nekaterih dnij že peta avdijenca. Tudi Goluchowski je bil včeraj sprejet v avdijenci. Zvečer je bil političen dvorni diné, katerega so se poleg cesarja vdeležili vsi ministri in bančni guverner Bilinski.

Dunaj 18. decembra. Steinwender je odložil deželnozbornski mandat. Tudi za državni zbor ne bo kandidiral, nego prepusti volilcem, da ga volijo, če hočejo, ne da bi kandidiral.

Praga 18. decembra. V deželnem zboru se je začela danes razprava o uredbi učiteljskih plač. Razprava bo trajala dva dni.

Budimpešta 18. decembra. Poslanska zbornica je zasedanje odgodila do 14. januarja.

Atene 18. decembra. V poslanski zbornici je posl. Dragumis interpeliral zaradi umora necega grškega zdravnika v Solunu in ostro napadal Bolgarsko. Vlada je izjavila, da je storila v Carigradu primerne korake.

London 18. decembra. Iz Kapstadta se poroča, da je 700 Burov vdrlo v Kaplandijo, Buri so zasedli Knapdaal.

Poslano.*)

Dne 11. decembra se je vršila v Celju pred c. kr. sodiščem obravnava, pri kateri je bil tožen zobni tehnik Herman Peters od svojega prejšnjega šefa, dr. J. Riebelna radi goljufije. Ko je imenovani tehnik zapustil dr. Riebelna, ter vstopil v službo zobozdravnika dr. Praunseisa, je dolžil dr. Riebel tehnika, da je jemal pri njem za zlata zobovja namesto zlata Victoriametal, katero je zlato popolnoma podobno, a se ne more z zlatim, ampak le s srebrnim lotom prilotati, in da je s tem njega in stranko gmotno oškodoval. Herman Peters je bil obsojen po § 461. kazenskega zak. h kazni zapore 14 dni z dvema postoma in h poravnavi škode in sodnijskih stroškov.

V Celju, 15. decembra 1900.

Neki interesent.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Condurango Malaga vino.

(Želodec krepčujoče vino.)

Sunja, 23. septembra 1898.
Blag. gospod **M. Leustek**, lekarnar v Ljubljani.
Rad priznavam, da je Vaše **Condurango Malaga vino** pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepči telo, lajša in vzbuja slast do jedi.
Dr. J. Folnegovič,
(9-51) obč. zdravnik.

Pri **Ervinu Burdych-u**, lekarju v Škofji Loki se dobiva (321-89)

ustna voda

z novim antiseptikom
katero je sestavil zobozdravnik **dr. Rado Frlan**, katera ohrani zobe zmiraj zdrave in bele, ter zamori vsako gnjilobo.
Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane 2 kroni, po pošti 2-05 kroni.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dec.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Veljavni	Nebo	Padavina v 24 urah
17.	9. zvečer	745.6	- 3.2	brezvetr.	megla	
18.	7. zjutraj	745.7	- 5.6	sl. jzhod	megla	
	2. popol.	744.7	- 1.1	sl. sever	jasno	0.0 mm.

Srednja včerajšnja temperatura -3.5°, nor-
male: -4.8°.

Dunajska borza

dne 18. decembra 1900.

Skupni državni dolg v avstrijskih kronah	98.35
Avstrijska krona rentna 4%	98.10
Avstrijska krona rentna 5%	117.95
Avstrijska krona rentna 4%	98.65
Avstrijska krona rentna 5%	117.05
Avstro-ogrski bančni delnice	92.25
Kreditne delnice	1694
London vista	668.50
London vista	240.10
Španski drž. bankovci za 100 mark	117.65
20 mark	23.52
50 frankov	19.13
Italijanski bankovci	90.75
3. kr. cekini	11.37

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2

menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knji-
žice ter iste obrestuje po 4% od dne
vloge do dne dviga.

2% rentni davek od teh hranilnih
vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi večje svote brez od-
povedi. (1877-80)

Zunanjim vlagateljem

so na željo poštne hranilnične položnice na
razpolago v svrhu poštne proste
vpošiljave zneskov.

Potrtega srca naznanjamo vsem so-
rodnikom, prijateljem in znanem pre-
briko vest, da je gospod

Jakob Mankoč

trgovec in posestnik

sinoči po daljšem bolehanju, prejemši
svete zakramente za umirajočega, preminul.
Pogreb draga razjega boče v
sredo, dne 19. t. m. popoldne iz hiše
žalosti na tukajšnje pokopališče pri
sv. Ani.

Pokojnika priporočamo v blag spo-
min in molitev.

V Trstu, dne 18. decembra 1900.

(2594) Žalujoci ostali.

NAJLEPŠE PRAZNICNO DARILO

V NOBENI SLOVENSKI HIŠI SE NE BI SMELE
POGREŠATI

POEZIJE

DOKTORJA

FRANCETA

PREŠERNA

UREDIL SKRIPT. L. PINTAR

ILUSTRIRANA IZDAJA, SEŠITA 5 K, V PLATNU VEZANA

6.40 K, V USNU VEZANA 9 K. NATISNILA IN ZALOŽILA

K. R. KLEINMAYR & F. D. BAMBERG V LJUBLJANI

••• DOPIVAJO SE PO VSEH KNJIGOTRŽNICAH •••

Se dobiva povsod!!
Kalodont
neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Občni zbor

delniškega društva

I. Narodni dom v Rudolfovem

vršil se bo

12. januarja 1901 ob 7. uri zvečer

v čitalnici

(2589)

z naslednjim vspešdom:

1. Letno sporočilo z računom in bilanco.
2. Sprememba pravil §§ 3, 4, 5, 14, 24, 25.
3. Volitev računskih preglednikov.

G. Z. Firm. 353

Ges. II. 12./2

Bekanntmachung.

Bei dem k. k. Landes- als Handelsgericht in Laibach wurde bei der im Handelsregister für Gesellschaften eingetragenen Firma: „Josef Hočevar & Co. Walzmühle in Količevu in Krain“ die Eintragung des Erlöschens dieser Gesellschafts-firma vollzogen.

K. k. Landes- als Handelsgericht Laibach.

Abth. III., am 10. December 1900.

(Naznanilo. Pri c. kr. dež. kot trgovinskem sodišču v Ljubljani se je pri firmi: „Josef Hočevar & Co.“, valjični mlin v Količevu na Kranjskem, vpisani v trg. registru za družabno firmo, vpisalo, da je ta družabna firma prenehala. C. kr. deželno kot trgovsko sodišče. V Ljubljani III. oddelek dne 10. decembra) (2561)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Raifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz; čez Klein-Raifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Lince. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Velikanska zbirka

umetnih razglednic

za Božič, novo leto in druge prilibe.

Vse kar si srce glede razglednic lepega želi, se
dobi za mali denar pri

Ivanu Bonaču

nasproti c. kr. glavne pošte.

Tam se dobe tudi različne velikosti

škatlje „Poštni kartoni“.

Imaš, dragi moj, poslati s pošto blago, za-
vijaš in se trudiš s papirjem, spago, pečatom,
svečo in tratiš čas — in glej — predpisa strogo
se držeči poštni uradnik reče: „Ne morem spre-
jeti“. Ako pa kupiš poštne škatlje, je vse jeze
konec.

Tudi imam v zalogi boljše vrste

kartonov z zapono

za potovanje ali tudi za pošiljatev perila itd.

(2494-2)

Se priporočam

Iv. Bonač

Šelenburgove ulice št. 5.

L. Schwentner v Ljubljani

priporoča svojo bogato zalogo

najizbranejših daril

za Božič in novo leto.

(Novosti v božičnih in novoletnih dopisnicah
na drobno in debelo.

(2593-1)

Svarilo.

Tem potom naznanjam, da ne plačam
nobenih kakešnih koli in od katerega koli
na moje ime narejenih dolgov.

Josip Bahč

nadsprevednik c. kr. drž. železnice
v Ljubljani.

(2590)

Za Sveti večer

80

v hotelu „Pri Virantu“

na razpolago gostilniški prostori,
pripravi za priredbo tombole ali kaj jedna-
cega po kakem društvu. (2583-1)

Skladni koledar

K 1— po pošti K 1-10

Stenski koledar

40 vin. po pošti 50 vin.

Stenski bilježni koledar

40 vin. po pošti 50 vin.

Vsi trije koledarji imajo jako
okusno obliko in so povsem jako
praktično urejeni, zategadelj jih
vsaki slovenski rodbini najtoplejše
priporočam.

(2557-2)

Jos. Petrič

tovarna papirnih izdelkov v Ljubljani.

Kupite svoji soprogi

kot božično darilo

Smyrna-Imit. 2556-2

salonsko preprogo

2 mtr. široka 3 mtr. dolga

za gld. 5-90.

Predposteljniki (Bettvorleger)

iste kakovosti za 85 kr.

Razpošilja se vsaki dan na deželo.

Zamotanje brezplačno.

Konrad Schumi

„pri novi tovarni“

Prešernove (Slonove) ulice 1, Ljubljana.

Poštna in brzojavna

upraviteljica

išče službe.

Ponudbe pod „št. 200“ upravnistvu
„Slov. Naroda“.

(2446-6)

Izurjena

blagajničarka

išče službe pod ugodnimi pogoji.

Vpraša naj se v upravnistvu „Slov.
Naroda“.

(2563-2)

Kramarija

z mešanim blagom na dobrem
(2569) prostoru se ceno proda.

Naslov pove upravnistvu „Slov. Naroda“.

Naročila

na

dunajske krape, šile
in fogoše

sprejemava do srede.

Kham & Murnik.

(2588)

Dunajsko melanžo

žgano kavo, mešanih najfinejših vrst

(2023) priporoča a. št. 2— kilo (66)

Edmund Kavčič

Prešernove ulice, nasproti glavni pošti.

Spretne, solidne

potovalne uradnike

(akvizitorje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti
visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno
plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranj-
skem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se poš-
ljajo pod: „akvizitor 25“ upravnistvu „Slov.
Naroda“.

(1531-40)

Lep slovenski koledar za 15 kr., po pošti 5 kr. več.
Stenski koledar za urade in pisarne po 20 kr., s pošto 5 kr. več.
Slovenske skladne koledarje v večji obliki od 50 kr. višje.
Lep nakit za božična drevesca
I. Bonaču 2579
v Ljubljani.

Arhitekt Trumler

priporoča svojo

arhitektno pisarno na Starem trgu št. 30
v Plautz-evi hiši

(2502-8)

za sestavo načrtov za cerkve, vile, hiše itd. itd., za sestavo in preiz-
kušnje stroškov in stavbnih računov, za sestavo stanovanjskih
oprav in umetno obrtnih predmetov, kakor: pohištva, ograj, razsvet-
ljevalnih predmetov itd., tako v modernem slogu kakor tudi v drugih.

Atelije za umetniško izvršitev akvarelov, naročenih
načrtov izvršenih predmetov ali pokrajin po posnet-
kih v naravi ali po fotografijah.